

Szentendrei Református Hírlevél - megjelenik negyedévente

A betű megöl, a Lélek megelevenít !

Pünkösdre készülünk, a Szentlélek ünnepére. Piros pünkösdi napja, mondták a régiek. Érik az eper és a cseresznye, virít a pünkösdi rózsza. A piros szín uralja ezt a hónapot, a tűz, a Lélek és az erő színe. Református Gimnáziumunk új kápolnájának ólomüveg-ablakán is ez a szín uralkodik, ahol a Szentlélek lángnyelveit, égi tüzét fogalmazta képbe Deim Pál Kossuth díjas festőművész. Csupa fentről érkező mozgás, élet és dinamika - mi is lehetne más!

De vajon milyen lesz idei pünkösdünk? Egy átlagos vasárnapról alig különbözö, sápadt alkalom, valami régi egyházi dolog - vagy pedig zúgó szélben érkező, "...leverö, Tüzes mennyei erő"? (375.ének) Kár lenne sápadni hagyni ezt az ünnepet, kár lenne köznapi szívvel nem ünnepelni!

"Mondatol élő kútfőnek, Tüznak és lelki kenetnek, Atyának ígéretnak, És az igaz szeretetnek" - aztán még: "Hathatós Vigasztalónak, És Isten ajándékának, Avagy hét ajándékúnak, Isten jobb keze ujjának." - így adja szájunkra az éneket a IX. századból való "Veni creator Spiritus" a 373. dicséretben. Ez már igen. Előtolulnak képek, rohanak a képzetek, felforrósodik a szív - ez méltó pünkösdi ünnepéhez. Élet és öröm, hit és bátorság - egyszerűen Lélek!

Aztán jönnek a kétségek, amiknek jól tesszük, ha szemükbe nézünk. Keresztyénhez nem illik a megszállottság, a túlfűtöttség, legyünk komolyak és higgadtak! Igen. Mintha egy gőzmozdonynak azt mondanánk, túl forró ott az a kazán, oltjuk csak ki előbb a tüzet belőle, majd biztonságosan fut. Ám ha a tűz kialszik, előbb-utóbb a vonat is megáll! Mert élet annyi, mint történés, esemény - nem pedig vitrinben megcsodálható műtárgy. Igenis kell a lelkesültség, kell az élethez a megragadottság, a tűz - az adja lendületét, hőfokát. Még az igazhitűség is ludas olykor a Szentlélek tüzének elfojtásában. Talán előkerülnek bibliai igazságok, citátumok is, és egy idő után beáll a csüggedt csönd. Mert a Bibliának biztosan igaza van, vele szemben nincs apelláta.

"Ha a ti igazságotok nem több az írástudók és farizeusok igazságánál, semmiképpen nem mehetnek be a mennyek országába!" - mondja Jézus. (Mt. 5,20)

Mert az igazságot valójában egyikünk sem birtokolja, mindig csak éhezünk és szomjúhozzuk azt. "A betű megöl,

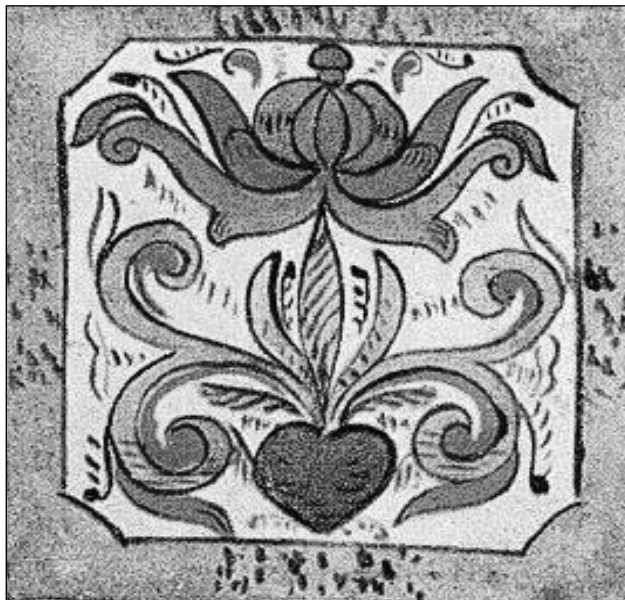
a Lélek az, ami megelevenít." - tanítja az apostol az igazaknak, a betű-hitűeknek. (2. Kor. 3,6)

Kell az Írás, hiszen hitünk forrása az, kell a megfogalmazott, pontos hitvallás, a tan is, hogy zűrzavar ne támadjon - de pontosan annyira, sőt még inkább kell a Lélek is, aki magyarázza és élővé, hatóvá teszi az igazságot. Nélküle minden meghal. Sivár, unalmas, sőt halott lesz a legjobb igazság is Isten áldott Szentleke, a vigasztaló

nélkül, a magára maradt tanítványi sereg pártfogója, a Jézus Lelke nélkül!

Nyissuk hát ki szívünket öröme, hadd töltsen meg a Szentlélek! Az ő győzelme mindig a megértést, a szeretet útját egyengeti ember és ember között. Elszigetelt lelkeket testvérül ad, bűnöst megigazít, reményteleneket felvidít. Valódi életet támaszt ott, ahol csak biológiai létezés, vegetálás volt, mert magát Krisztust hozza ebbe a világba.

Hívjuk és várjuk hát őt, aki az Atyától és a Fiútól egyenlőképpen származik, s aki a pünkösdi igazi fénye és tartalma!

Református templom kazettás mennyezeti festménye tulipános motívummal

dr. P. Tóth Béla
lelkipásztor

Meghívó

Szeretettel hívjuk és várjuk a kedves családokat és hozzátartozókat, meghívott ismerősöket 2011. június 13-án, pünkösd hétfőjén 10-15 óráig a Református Gimnázium /Áprily tér 5./ kertjében és épületében tartandó

CSALÁDI NAPUNKRA

A gimnázium kertjében, sportpályáin, tornatermében és tantermeiben tervezett programok:

- 10 órától gyülekezés
- fél 11-kor rövid szabadtéri istentisztelet
- kézműves programok, játékok, sportversenyek
- felnőtteknek igei alkalmak, beszélgetések
- az épület műalkotásainak bemutatása
- Biblia-ismereti vetélkedő, filmvetítés
- anyák klubja - kerekasztal beszélgetés

Ennivalóról minden család maga, inivalóról pedig a gyülekezet gondoskodik!

Szentendrei Református Gimnázium, Óvoda és Szentendrei Református Egyházközség

Játszik, beszélget a gyülekezet!

Pünkösöd hétfőjén (június 13.) de. 10 órától a Református Gimnáziumba várunk minden gyülekezeti tagot, valamint barátokat, ismerősöket, szomszédokat, hiszen ez jó alkalom, hogy segítsük azokat ezzel a kötetlen, vidám nappal, akik még nem találtak el az Úrhoz.

Lesz lehetőség, hogy együtt játszunk, beszélgessünk. A gyerekek - és nem csak a gyerekek - kipróbálják erejüket, ügyességüket.

Ízelítő: kispályás foci, asztalitenisz, sorversenyek, igei alkalmak, kézműves foglalkozások, filmvetítés nagyknek, bibliai vetélkedő, beszélgetés az internetről, az iskola műalkotásainak bemutatása, anyák klubja kerekasztal, stb.

Étkezésről mindenki maga gondoskodik, de a batyu, hátizsák tartalma megosztható a többiekkel!

Inni valóról a gyülekezet gondoskodik minden korosztálynak.

Rossz idő esetén is megtartjuk a Családi Napot, hiszen az elkészült iskola tornaterme, osztálytermei erre is lehetőséget biztosítanak.

Összejövetelünket 15 órakor közös énekléssel, imádsággal, hálaadással zárjuk. Mindenkit szeretettel várunk!

a Presbitérium Missziói és Diakóniai Bizottsága

Félidejéhez érkezett az Óvoda építkezése

Május végével félidejéhez érkezett a Szentendrei Református Óvoda részben Európai Uniós, részben az Egyházközség által biztosított forrásból megvalósuló felújítása. Ugyanakkor "hosszú, forró nyár" áll előttünk: a félidő ugyanis csak időben jelent félidőt, az építkezés jelentős része a három nyári hónapban valósul meg.

Az óvodások május végén kiköltöznek (testvérintézményük, a gimnázium ad nekik otthont) abban a reményben, hogy augusztus végén egy teljesen megújult óvodát vehetnek ismét birtokba. Bár a tetőrészben még folynak majd munkák szeptember hónap folyamán is, de az alsó helyiségek teljesen felújítva és funkciójukban bővítve, két új öltöző vadonat új vizes blokkokkal, valamint felújított konyha várják majd a gyerekeket és az óvoda-pedagógusokat.

Az építkezés február 1-i kezdése óta eltelt négy hónapban elkészült az északi szárny mellett a mozgássérült liftnek és egyéb kiszolgáló helyiségnek is helyet adó három szintes lépcsőház, elkezdődött és fele részben már kész a tető egységes, teljes felújítása, mely révén a teljes tetőtér beépíthetősége lehetővé válik és az új tetőszerkezet és cserép-borítás révén a következő emberöltő alatt jelentős felújítással nem kell már számolni. A csoportszobák leendő terasza előtt megújult a kerítés és az egyik terasz helyén az egyházközség tagjai, illetve az óvodai szülők önkéntes munkája eredményeképpen kivágásra került egy hatalmas hársfa. A fát egyházközségünk olyan családjainak adományoztuk, akik azt téli tűzifának jól tudják hasznosítani. A leendő tornaszoba földémszerkezete is elkészült és elkezdődött a csoportszobák nyílászáróinak a cseréje is.

A felújítási munkát végző kivitelezővel korrekt munkakapcsolatot sikerült kialakítani, a felmerülő problémákat a kölcsönös együttműködésen alapuló megoldáskeresés jellemzi. Ezt meg is kívánja a feszített határidő betartásának mindkét fél részéről fenálló közös érdeke.

**dr. Szalai Zsolt presbiter,
intézményi gondnok**

Készül az új lépcsőház óvodánkban

Az új tetőzet építése

Szentendrei Református Hírlevél

Kiadja: az egyházközség - **Cím:** 2000 Szentendre Rákóczi út 14.

Telefon: 06 26 310-524 - **Felelős kiadó:** dr. P. Tóth Béla lelkipásztor

Főszerkesztő: Jámorné Benkei Ildikó (E-mail: jambor@limar.hu)

Olvasószerkesztő: Sikolya Zsolt gondnok, (zsolt.sikolya@gmail.com)

Tördelő: Fazekas Andrea

Nyomtatás: Kádár Péter www.digitalisnyomda.net

Presbiterválasztás

"Szemelj ki a nép közül derék, istenfélő férfiakat, hűséges embereket, akik gyűlölik a megvesztegetést"

(II. Móz. 18:21)

Egyházunkban a presbiterek mandátuma 6 évig tart, utána az egyházközségek megújítják presbitériumaikat. A 6 éves ciklus mindenhol egységesen ez év végével jár le, ezért idén meg kell tartanunk a presbiterválasztást. Egyházalkotmányunk szerint "a presbitérium az egyházközség vezető testülete, lelki és anyagi életének irányítója", ezért nem mindegy, kiket választunk ebbe a testületbe, és hogy mi magunk is kellően felkészülünk-e lélekben az év vége felé esedékes választásra.

A felkészülés első, fontos lépése, hogy a gyülekezet tagjai gondolják végig Istentől kapott küldetésüket, amit Megváltónk missziói parancsában fogalmazott meg (Máté 28,19-20.). Ezt követően fel kell ismerniük, hogy a parancs megvalósítása csak *szolgálat vállalásával* lehetséges. Mindenki más-más kegyelmi ajándékokat kapott a Teremtőtől a szolgálatra: van, aki szép orgonajátékával tudja kíséni énekünket, más a gyermekekkel foglalkozik szívesen, vannak, akik a takarításban segítenek jó szívvel, mások pedig az egyházközség legfontosabb ügyeiben való felelős döntések meghozatalára alkalmasak leginkább. A presbiterek egyik legfontosabb feladata hivatalosan az utóbbi, de élen kell járniuk a többi szolgálati területen is (misszió, diakónia, gazdasági ügyek, intézményeink gondjai stb.) ezek szervezésével, a feladatok megosztásával, mások szolgálatra való buzdításával. A megválasztott presbitereknek esküvel kell vállalniuk, hogy a tisztükkel járó kötelezettségeket és feladatokat Isten dicsőségére, egyházuk épülésére és népük javára úgy teljesítik, hogy "az egyház hasznát mindenkor a maguk hasznának elébe helyezik." Talán érezzük, milyen komoly elvárás ez manapság, amikor az emberek általában semmire sem érnek rá: nem azt vállalják, hogy ha marad idejük, eljárhatnak a templomba, időnként végigülik a presbiteri gyűléseket, elmennek egy-egy bizottsági ülésre is, hanem azt, hogy az egyház ügyét mindenkor *fontosabbnak tartják, mint a saját hasznukat*, pillanatnyi érdeküket. A presbiterek az egyházközség lelki és anyagi javainak sáfárai, akik az egyházközség életének felelős irányítását végzik.

De egyházi törvényeink további elvárásokat is megfogalmaznak a presbiterekkel szemben:

- legalább 3 éve teljes jogú egyháztagnak és 1 éve a választó gyülekezet tagjának kell lenniük;
- az Igéről, hitvallásainkról és az egyházi szolgálatokról kellő ismerettel kell rendelkezniük;
- tiszta erkölcsben, józan életben és az egyház iránti hűségben és buzgóságban másoknak példaképül kell szolgálniuk.

Mindehhez hozzátehetjük még, hogy az élettapasztalat, a bölcsesség is fontos a presbiteri tisztség ellátásához, de ami azonban nem jelenti azt, hogy kizárólag idősek tölthetnek be presbiteri tisztséget. A presbiterválasztás hat évente mindig egy kicsit a fiatalítás ideje is: akik már megfáradtak hosszú életük vagy sok éves szolgálatuk során, azok ilyenkor átadják helyüket tetterős, fiatalabb testvéreknek, akik friss energiával és új gondolatokkal tudják segíteni a gyülekezet mindenkor megújulását a szolgálatban. Akkor tud a presbitérium minden korosztályt értőn képviselő testület lenni, ha soraiiban különböző felnőtt korosztályok jelen lehetnek. Gyakorlati szempont még a kiválasztáshoz, hogy tisztviselőink lehetőleg minél több dologhoz értsenek: lehetőleg legyen köztük gazdasági, műszaki szakember, jó szervező, jogász, ügyes mesterember is.

Hát kérjük el Mennyei Atyánktól, hogy adjon nekünk ilyen presbitériumot a következő hat évre, és érezzük mindnyájan kötelességünknek a legalkalmasabb presbiterek megtalálását. A nyár folyamán egy dobozt teszünk ki a templomban, és ebbe várjuk a testvérektől azok neveit, akiket a legszívesebben látnának előljáróink között. Presbitériumunk nyár elején megválaszt egy jelölőbizottságot is, amelynek tagjait lelkészünk bemutatja a

gyülekezetnek, nekik is lehet majd közvetlenül javasolni személyeket. A jelöltek névsorára ez a jelölőbizottság tesz javaslatot a presbitérium számára, és a végleges jelölőnévsort a presbitérium fogadja el. Közülük kell megválasztania majd a gyülekezetnek a jó előre meghirdetett egyházközségi közgyűlés alkalmával 24 presbitert és legalább 6 pótpresbitert. A megválasztott presbiterek közül gondnokot is kell választani. Mindennek legkésőbb december elején meg kell történnie, hogy az új presbitérium 2012. január 1-jétől hivatalba léphessen.

Imádkozzunk azért, hogy a jelölés és a választás szép rendben és békességben, Istennek tetsző módon történjék, és az újonnan megválasztott presbiterek igaz szolgálattelvői és őrállói lehessenek majd gyülekezetünknek!

Sikolya Zsolt
gondnok

"Erőm és pajzsom az Úr, benne bízik az én szívem. Ő megsegített, ezért vidám a szívem, és énekelve adok neki hálát."
(Zsoltárok 28,7)

A Szentendrei Református Kórus május 22-én vasárnap délután Fóton járt az Egyházmegyei kórustalálkozón, ahol összesen 14 kórus vett részt.

PÜNKÖSDI ÜNNEPI RENDÜNK:

Bűnbánati esték:

június 8-9-10. szerda, csütörtök, péntek délután 7 órakor

PÜNKÖSD I. nap

jún. 12. vas. de. 8 és 10 ó: **ÜNNEPI ISTENTISZTELET**
(különkelyhes úrvacsora)

PÜNKÖSD II. nap

jún. 13. hétfő: de. 10-15 ó **CSALÁDI NAP**
Ref. Gimnázium kertjében és termeiben
(Programot ld. itt, a Kehely-ben!)

Vendégségben a Halacszákkal

A Református Óvodáról mostanában mindenkinek az átépítés jut az eszébe - ami valóban felér egy csodával -, de az építkezésen kívül ebben az évben is változatlanul folyt az óvodai élet. Összeszedtem egy kis csokorba elmúlt óvodai évünk fontosabb eseményeit, és egy kis "hangulatjelentést" is adok. Elmúlt nyarunk az óvodában (az előző évihez, és az ideihez képest) egész "unalmasan" telt, ugyanis nem építkeztünk...

Azért akkor sem teltek tétlenül napjaink, elkészítettük a saját helyi óvodai Nevelési Programunkat, ami egy óvoda legfontosabb dokumentuma. Összefoglaljuk benne mindazt, amit és ahogy szeretnénk elérni a gyerekekkel, esetünkben a hitélettel átszőve, és újraírtuk, saját szellemiségünkre formáltuk a Házirendet is.

Augusztus utolsó hetében immáron második alkalommal - a gimnázium tanáraival együtt töltöttünk egy csendes napot Tahiban. Olyan alkalommá vált ez életünkben, amit már nagyon várunk, hogy feltöltődve kezdhezzük meg évünket. A szülők életében mindig fontos lépést jelent, mikor gyermeküknek először "engedik el a kezét"- és manapság már komoly döntés is, hogy melyik intézménybe iratják. Ezt a bizalmat megköszönve határoztuk el tavaly, hogy az "új" szülőknek már évkezdés előtt külön tartunk egy tájékoztatót óvodánk szokásairól, életünkről - hagyományteremtő céllal. A tanévnyitó szülői értekezleten jeleztük a szülőknek a várható építkezéssel kapcsolatos terveket is, és így kezdtük el nevelési évünket.

Izgalommal vártuk az új évet, és az új segédlelkészt, mivel időközben megtudtuk, hogy Németh Ildikó kisbabát vár. Sajnáljuk, hogy elmegy, de mikor megtudták a gyerekek, hogy Ildikó néni helyett egy "István bácsi" jön, őt is nagy várakozással fogadták. Azóta csak kevesen hiányoznak hétfőn, amikor jön Lovadi István segédlelkész a gyerekekhez. Mindig új bibliai történettel örvendeztetni meg őket - óvodás "szinten" és ötletes eszközökkel. Összel felvettük a Szent András óvodával a kapcsolatot, két alkalommal is voltunk náluk látogatásban az óvónénikkel. Ők már "11 évesek" és nagy szeretettel osztották meg velünk tapasztalataikat. Jövőre visszavárjuk őket. Beindítottunk a szülőknek egy "Gyermeknevelési teadélután" című sorozatot, ahol ebben az évben három alkalommal hallhattak előadást gyermekneveléssel kapcsolatban pszichológustól és hitben nevelésről dr P. Tóth Béla tiszteletes úrtól. Reméljük, hagyománnyá válik majd úgy, mint a családi karácsony a templomban, ahol az előző évi kb. 20 fős ünnepség helyett idén már teljesen tele volt a templom. A Halacska csoportosok egy kis Betlehemes játékkal, az óvónők karácsonyi énekcsoporttal köszöntötték a családokat. A gyerekeknek mindig nagy öröm, ha az óvónénik játszanak, szerepelnek nekik. Ez idén többször is megtörtént, amikor is a hagyományörző óvó nénik - regőlöst, medvetáncoltató farsangi játékot, és iskolába hívogató Gergely-járást játszottak el minden csoportnak. A Halacska csoport gyermekei két alkalommal is megörvendeztették a Gondozási Központ nyugdíjasait, karácsonykor, és anyák napja alkalmából is - egy kis műsort adtak elő. A februári alapítványi farsangi bálunkat a gimnázium Áprily termében tartottuk, igen jó hangulatban. A bevételt Alapítványunk céljainak megfelelően a gyermekekre fordítjuk.

Ebben az évben idejében megtarthatuk a jelentkezéseket és felvételiket a következő nevelési évre - már március elején lezajlottak. A huszonhárom megüresedő helyre negyvenen jelentkeztek, ami egyrészt nagy öröm, de komoly feladat is volt a döntés meghozatala miatt. Február 1-jétől megkezdődött a felújítás, az építkezés első üteme, ami gyorsan letelt. Már várnak minket a gimnáziumban, hiszen ott töltjük a II. ütemet, vagyis két hónapot az idősebb testvérünkénél "nyaralunk", egy hónapot pedig augusztusban zárva lesz az óvoda. Szeptembertől pedig már újra felújított, immár tornateremmel bővített szép új óvoda-épületben, újult erővel, örömmel kezdjük majd a következő évet.

"Viseljetek gondot tehát magatokra és az egész nyájra, amelynek őrizőivé tett titeket a Szentlélek..." (Apcsel. 20,28.)

**Bene Andrásné
óvodavezető**

Hitéleti foglalkozás az óvodában

Szeretünk együtt játszani!

Még tető nélkül az óvoda új lépcsőháza

**"Nem erővel, sem hatalommal, hanem az én Lelkemmel!
- azt mondja a Seregeknek Ura."
(Zak. 4,6)**

Pintér Luyi
gimnáziumunk
11. évfolyamos diákja

**“A külföldi cserediák
otthon érzi magát a
vízilabda csapatban”**

A Református Gimnázium 11.a osztályos tanulója egy évet az Egyesült Államokban tanul. Idehaza is rendszeresen sportolt, de a vízilabdát Deaholm gimnáziumának csapatában is naponként gyakorolja. Szüleitől kaptuk a “THE HIGHLANDER” nevű amerikai újságban megjelent, róla szóló cikk magyar fordítását.

A folyosón sétálva Pintér Luyit baráti kézfogásokkal és pacsival üdvözlik, miközben a nevét kiabálják. Csupán néhány hét alatt a 16 éves, magyar cserediák teljesen megtalálta a helyét a Deaholm diákjai alkotta tömegben.

- Nagyon megkedveltem Luyit a nyugodt természetéért, és örökös jókedve miatt - nyilatkozta Matt Wolkhamer, Luyi egyik barátja és csapattársa.

Luyi élete felét vízipólózással töltötte. Tehetsége nagyban hozzájárult a csapat eddigieknél jobb teljesítményéhez. Csapattársai szerint Luyi igazi kincs volt számukra az elmúlt szezonban.

- Nagyszerűen játszott mikor idejött, de amikor megértette a szabályokat, még jobbra vált - mondta Matt Maniaci, a csapattársa.

Magyarországon Luyi a magasan jegyzett VASAS SC-ben játszott, akik a színvonalas játékkal méltán érdemelték ki a világszintű megbecsülést, tiszteletet.

- Luyinak meg kellett szoknia, hogy nem mindig a győztes csapatban játszik - nyilatkozta Matt Jacobs, akinek a családja látja vendégül Luyit Amerikában tartózkodásának ideje alatt.

Luyi tehetségének és személyiségének köszönhetően könnyen beilleszkedett a nyelvi akadályok ellenére. Noha a kommunikáció hiánya sokszor okozott nagy kihívásokat, ez mégsem zavarta a csapattársakat.

- Eleinte nehéz volt megértetnünk magunkat egymással, de a póló egyetemes nyelv - mondta LaFave.

Az edző, Chalmers McGillivray azt mondta, hogy a nyelvi akadályok egy idő után egyre kevésbé voltak jelentősek. Luyi angolja nagyon sokat javult, és a csapattársak füle is kiéleződött Luyi akcentusára. Az edző szerint Luyi gyorsan tanult.

Luyi tehetsége mellett a játékról való tudása volt nagy előny a csapat számára. Mindig tudta, hogy mikor és mit kell tenni - nyilatkozta McGillivray edző.

- Luyi az a fajta srác, akit mindenki kedvel. Nyugodt és visszafogott - mondta McGillivray.

A három hónapos szezon alatt Luyi mindenkivel megtalálta a hangot, és mára olyan lett, mint bárki más a fiúk közül.

Luyi a jövőben is folytatni szeretné a vízilabdázást. Azt tervezi, hogy az egyetemi évek alatt is játszani fog, vagy talán még tanulmányai befejezése után is.

Luyi novemberben elnyerte a tekintélyes Coaches' Award-ot, amit mindig annak a játékosnak ítélnék, aki a legjobb példát mutatja a többieknek, továbbá a legügyesebb és a legjobb magatartású. McGillivray így nyilatkozott: Példát statuált a többieknek. Az a fajta, aki elsőként megy be a medencébe és utolsóként jön ki.

Legyetek felkiáltójellé!

Beszámoló gimnázistáink részvételéről a 2011-es Szeretethíd napokon

Iskolánk második alkalommal kapcsolódott a Szeretethídhoz. A tavalyinál nagyobb létszámban és több helyszínen végeztek önkéntes munkát diákjaink és tanáraink az egyházunk által rendezett országos segítői napokon.

Péntek délután az iskolában a százötven résztvevőnek tartott nyitó áhítat után a rendezvény színes pólóban indultak csapataink a Vakok Óvodájába, a Skanzenbe, a Duna-partra és a Református Óvodába. A Skanzenben kerti munkákban segítőtünk, Szentendre belvárosában szemetet gyűjtöttünk, az óvodákban gyurmáztunk és játszottunk a kicsikkel.

Református diákok virágot ültetnek

Szombaton az Árvácska Állatmenhely önkénteseiként három csapatban dolgoztunk. Mivel éppen egy cica és kutya örökbeadási napot tartottak a REC területén, itt is segítettünk a rendezvény lebonyolításában. Sikertelenül az egyik önkéntes diáknak meggyőznie a szüleit arról, hogy kutya nélkül unalmas az élet, így még az örökbe fogadásból is kivettük a részünket. Az állatmenhely területén az egyik csapat egy nagy fehér falfelületet vidított fel színes gyerekrajzokkal, a másik csoport pedig kutyát sétáltatott a közeli réten.

A hagyományos iskolai szervezésű önkéntes munkák mellett a Szeretethíd sikere azt mutatja, hogy fontos feladata a gimnáziumnak egy olyan rendszer kiépítése, amelynek segítségével a diákok rendszeres önkéntes munkát végezhetnek, hogy megtapasztalhassák: jót tenni valóban jó és az önkéntesség egyre sűrűsödő hálóját tartja össze a világot!

Végül a diákok élménybeszámolóiból:

“A falfestés élmény volt számomra, ugyanis ilyen nagyban nem festettem még figurákat. Párban kellett dolgoznunk, az én kedvenc állatom a boci, így a párommal ezt festettünk. Bár nem lett teljesen profi, de szerintem elég jó ahhoz, hogy vonzza a tekinteteket. A pókokét legalábbis igen, mert biztos, hogy kíváncsiak arra, hogy miért kellett elhagyniuk otthonaikat. Sokat küzdöttünk velük, de végül sikerült pók-mentesre tisztítani a falat.” (TL. 6. osztály)

“Amikor odaértünk az oviba, nagyon örültek nekünk a gyerekek, akik már nem aludtak. Aki pedig nem volt ébren, azt énekünkkel kedvesen felkeltettük...Furcsa volt megint ott lenni, ahol minden nagyon kicsi. Volt néhány ovis, aki szinte rajongott értünk, a Nagy Gimnazistákért. A legtöbben szívesen játszottak a sorversenyeken, gyurmáztak a nagyokkal. De a legjobban a lufikért voltak oda. Mi pedig azon csodálkoztunk, hogy milyen nagy örömet jelenthet akár egy apróság is. (TA. 10. osztály)

Megérkezett a Family!

Már gyülekezeti iratterjesztésünkben is kapható a népszerű családi és párkapcsolati magazin, a **Family**, amely szívmengető és elgondolkodtató történetekkel, kézzel fogható tanácsokkal, kedves humorral és őszinte szóval kalauzolja olvasóit a családi élet számos színterén - a házasság gondozásán és a gyermeknevelés kérdésein túl a karrierépítésen vagy akár az öltözködéskultúrán át egészen a gasztronómiáig.

...Mert családban élni jó!

Ízelítő a tartalomból:

- A házasság: egymásban gazdagodás - Beszélgetés Bíró László családreferens rk. püspökkel
- Elengedjem vagy ne? - Túlélőkalauz kamaszok szüleinek
- Menjek vagy maradjak? - Dilemmák a munkahelyváltás körül
- Ahová te mégy, oda megyek - Otthonteremtés idegenben
- Derült égből szerelem? - Nagyító alatt a kísértés
- Szép szülés - vágyalom vagy valóság?
- Használt autót - okosan
- Táboros tanulságok

2011. II. negyedév (május-június) / egy szám ára: 750 Ft, 16 BOM, előfizetőknek: 593 Ft

Mert családban élni jó!

www.family.hu

Family

Családi és párkapcsolati magazin

Döntéskényszerben

Elengedjem vagy ne?
Túlélőkalauz kamaszok szüleinek

Menjek vagy maradjak?
Dilemmák a munkahelyváltás körül

Ahová te mégy,
oda megyek
Otthonteremtés idegenben

Derült égből szerelem?
Nagyító alatt a kísértés
Szép szülés
- vágyalom vagy valóság?

Használt autót - okosan

Táboros tanulságok

A házasság: egymásban gazdagodás
Beszélgetés Bíró László családreferens püspökkel

harmat kiadó

Üzen a múlt

"A hazatalált kancsó" címmel jelent meg híradás a Reformátusok Lapjában május 22-én arról, amiről most gyülekezetünk újságjában is tájékoztatást adunk.

Történt ugyanis, hogy egy régiségkereskedéssel foglalkozó gyülekezeti tagunk, *Ács Bálint* a beregszászi ócskapiacra rátalált egy ezüstsől készült keresztelőkancsóra, amit - nem akarván, hogy az méltatlan kezekbe kerüljön - drága pénzen megvásárolt, majd pedig gyülekezetünknek adományozott. A kancsón felirat is volt: "Készült a ref. asszonyok adakozásából Koncz Sándor lelkész neje gyűjtése által 1901".

Nekünk volt már keresztelőkancsónk, hozzákezdünk hát annak kinyomozásához, hol lehetett lelkész Koncz Sándor 1901-ben. Nem volt egyszerű a dolog, először zátonyra is futottak próbálkozásaink.

Aztán akadt lelkes segítőnk, *Kiss Sándor* fiatal újságíró személyében a Reformátusok Lapjától, aki egy szentendrei riport készítése alkalmával hallotta történetünket, s a debreceni egyházkerületi levéltárban személyesen utána járva kiderítette, hogy Koncz Sándor lelkész 1901-ben Tekeházán szolgált. Az egykor Ugoicsa vármegyéhez tartozó Tekeháza pedig éppen Kárpátalján, Beregszásztól nem messze van.

Kiderült, hogy a kancsó az 1863-ban Kisújszálláson született Koncz Sándor és hitvese nevét örökíti meg - ám ennél szomorúbb dolgok is kiderültek. A tekeházi templomot a kommunizmus idején 1962-ben bezárták. A gyülekezeti tagok, annak ellenére, hogy többször bírságot kellett fizetniük, letépték a lakatot és lelkészi szolgálat nélkül magukban jártak énekelni és imádkozni. 1983-ban azonban végképpen és jogilag is elvették a templomot, mindent összetörtek és elégettek, így a padokat és a szószéket is. A templom belsejét ravatalozóvá alakították át, de az egyháztagok senkit nem temettek innen, a környező falvakba jártak istentiszteletre.

Igen sok imádság, kilincselés és hiábavaló kérvények után aztán a közelgő politikai változások előszelére 1989 júliusában a templomot visszaadták. Az új padok, szószék és a kiskar elkészítése után augusztus 6-án fel is szentelték. Kilenc év múlva, 1998. november 6-ára virradó éjjel azonban a Tisza kilépett medréből és pillanatok alatt elöntötte a falut, így a templomot is. Fél méteres víz állt a templomban, ami igen nehezen tudott lefolyni. De még mielőtt a víz elérte volna az úrasztalát, a harmóniumot, az orgonát és az első padokat sikerült magas helyre fölrakni és így nem lett bennük kár. Igaz a fal, amin már előzőleg is látszott salétromsav, megszívta magát vízzel és így még jobban kijött a salétrom. A parókiáját nem kapta vissza az egyházközség, így az árvíz után új parókia építésébe kezdtek. 2001 márciusában újabb árvíz pusztított.

1853-ban 276 lelket tartott számon Bartha András lelképásztor,

1938-ban már 526 református lelket számoltak.

1944-ben 62 magyar férfit hurcoltak el innen, közülük 19-en odamaradtak, nevüket a temetőben felállított emlékmű őrzi.

Az ezüst kancsó 2011 tavaszán jutott vissza Szentendréről Tekeházára, ahol húsvét vasárnapján már meg is keresztelték vele az első kis tekeházit: Gabriellát, a gyülekezet legfiatalabb tagját.

dr. P. Tóth Béla
lelképásztor

"Uram, akit szeretsz, beteg..."

Lélekerősítő írások betegágyon fekvőknek

AK/40 méret; 52 oldal; irkafűzőtt; ára: 260 Ft

Az ebben a füzetben szereplő írásokat is református kórház-lelkészek írták és gyűjtötték össze, akik évek óta járják a kórtermeket, ülnek csendben betegágyak mellett, keresik az Igét, a vigasztaló szót, a megszólaló és megszólító lelki gyógyszert. Azzal a hittel és vággyal adjuk kézbe a néhol ismerős, máshol új gondolatokat, hogy minél több betegágy mellé eljusson, csendesítsen és erősítsen az Áldott Orvos gyógyító szeretetének eszközeként.

"Nem mindig a lábunkkal lépünk!

Vannak lépések, amelyeket léleekben kell megtennünk! ...

Az első lépés így hangzik: Atyám, ha lehetséges múltjék el tőlem ez a keserű pohár!

A második lépés...: Ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd! A harmadik pedig az, amikor békecséggel így szólunk: Igen, Atyám, mert így kedves előttem!" (Részlet a könyvből)

A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ KÁLVIN JÁNOS KIADÓJA

1113 Budapest, Bocskai út 35. Telefon: 386-8267, 386-8277; telefax: 466-9392

www.kalvinkiado.hu

kalvinkiado.blogspot.com

www.bibliatarsulat.hu

Felelősséggel a világhálón

*"Minden féltve őrzött dolognál jobban óvd szívedet,
mert onnan indul ki az élet!" /Pld. 4,23/*

Az internet elterjedése az utóbbi évtizedekben világszerte gyökeres fordulatot hozott; nemcsak a vásárlási vagy a bankolási szokások, a szórakoztatás, a médiapiac vagy az oktatás terén, de az egymás közötti mindennapi kommunikációban is óriási távlatokat és ezzel együtt veszélyes kapukat is megnyitott. Ahhoz, hogy életünkben is áldássá lehessenek a világháló nyújtotta lehetőségek, meg kell tanulnunk tudatosan és önkorlátozással is élve használni azt, és ezt a tudást átadni mindazoknak, akikért felelősséggel tartozunk.

Ma már sokan a sorban állás helyett otthonról intézik pénzügyeiket, küldik el adóbevallásukat, veszik meg a színházjegyet, vagy futják át reggelente az interneten a főbb híreket, esetleg a különböző programajánló oldalak kínálata alapján tervezik meg a családi programot. Nemcsak rengeteg energiát és bosszúságot, de komoly pénzt is megtakaríthatunk például azzal, ha egy-egy tartós fogyasztási cikk megvásárlása előtt körülnézünk a neten. Egy kis rutinnal a hatalmas információrengetegből - a műszaki leírásokból, fogyasztói véleményekből, chat-részletekből és ár-összehasonlításokból - viszonylag rövid idő alatt igen hasznos, döntést segítő információkhoz juthatunk. Így az áruházak közötti felesleges futkosás helyett célzottan vásárolunk, jóval kevesebb buktatóval, rövidebb idő alatt és kedvezőbb áron. Említhetünk olyan online szállásfoglaló oldalakat is, ahol a komoly pontozásos és szöveges értékelő rendszer felhasználásával több ezer vendég visszajelzésére alapozva, a kockázatot minimálisra csökkentve választhatunk a világ szállodái közül. Vagy vegyük a kulturális kincsekhez való hozzáférést, de kutatáshoz, oktatáshoz, nyelvtanuláshoz vagy akár készségfejlesztéshez is hihetetlen kínálatból válogathatunk rendkívül hasznos anyagokat. És persze kapcsolatot tarthatunk az otthonukból nehézkesen mozduló távoli nagyszülőkkel, ingyen beszélgethetünk külföldre szakadt, régi barátainkkal, levelezői csoportok létrehozásával szervezhetünk osztálytalálkozót, vagy juthatunk hozzá egy adott szakmát érintő fontos információkhoz vagy egy társasházi-, iskolai-, óvodai-, netán gyülekezeti közösség legfrissebb híreihez.

Az internet által nyújtott szabadságot felelőtlenül "szabadosságának" tekintve, vagy egyszerűen csak tudatlanul, óvatlanul használva azt, a világháló ugyanakkor számos komoly veszélyt is rejt magában.

Az utóbbi években megszorodtak az internetes bűnözői visszaélések; a korábbi géprongáló vírusokkal szemben ma már az adathalászatra szakosodott programokkal próbálják meg illetéktelenek megszerezni az adatainkat, vagy személyes és pénzügyi információinkat.

Az egyik legfontosabb védekezési lehetőség - állítják a szakemberek - a Biztonság és a Titkosítás! Vagyis a körültekintő használat, de mindenképp és legelsőként egy jó tűzfal és egy megbízható vírusirtó és kémprogram elleni szoftver, ami megvéd a jogtalan támadások és az adathalászat ellen.

A kiberbűnözők azonban egyre nagyobb aktivitást mutatnak a közösségi oldalakon is, ahol idősek és fiatalok megdöbbenve tárják a világ elé adataikat, szokásaikat, osztják meg családi fotóikat, élménybeszámolóikat, esetenként gyanútlanul kiszolgáltatva családtagjaikat, barátait is. És egyre nagyobb mértékűt olt a drogokhoz és az alkoholhoz hasonló elvonási tüneteket produkáló, az interneten hozzáférhető információktól és a virtuális kapcsolatoktól való mentális és érzelmi függők száma is! Dél-Koreában például, ahol a legmagasabb a szélessávú internethasználat, az internet-függőség az egyik legkomolyabb közegészségügyi probléma lett.

Kínában pedig tavaly már 24 millióra becsülték az internetfüggő kamaszok számát. Magyarországon egy 2010-es felmérés szerint öt év alatt 27 százalékról 64 százalékra növekedett a 15-19 évesek körében a netfüggők száma, vagyis a fiatalok közül az

értelmes és sikerélményeket adó elfoglaltság hiányában egyre többen választják az elszigetelt, virtuális életformát.

"Mit használ ugyanis az embernek, ha az egész világot megnyeri, lelkében pedig kárt vall?" - mondja az Írás. Mi adja hát a szív "tűzfalát"? És ki óv meg a lélekhálaszoktól, akik egy óvatlan(?) pillanatban beteges vagy erőszakos tartalmakkal, átlátszó ígéretekkel, hamis illúziókkal hatolnak át a biztosnak hitt belső védelmi vonalon? Vagy ki véd meg talán saját magunktól, aki a cél-talannak tűnő hétköznapi, önértékelési problémákkal küzdő, igazi társas kapcsolatokat nélkülöző enjét felcseréli egy fiktív "arcra", aki így felelősségvállalás nélkül ítélkezhet mások felett vagy hamis képet festve magáról próbálja elnyerni idegenek szimpátiáját? Netán így betölteni az életében keletkezett érzelmi, spirituális vagy fizikai űrt?

Nagy szerepe lehetne ebben a gyülekezettel való élő kapcsolatnak, a valódi szeretetközösségnek, amely gyermekkorától végigkíséri az egyént. Mélyen ugyanis akkor épülünk, ha egy valós közösség tagjainak érezve magunkat személyes kapcsolatokban és közös tapasztalásokban is gazdagodhatunk.

A személyes közösség kiegészítésére (!), az egyháztagok egymás iránti kapcsolatának erősítésére viszont kitűnő eszköz lehet a világháló. A keresztyén közösségek létrejöttében és fennmaradásában a kommunikáció mindig is alapvető fontossággal bírt, gondoljunk csak Pál apostol leveleire, amelyek maguk is a közösség építését, a távoli közösségekkel való kapcsolattartást szolgálták. Ez a modern kori eszköz is hatalmas lehetőségeket rejt például az evangelizáció, a lelki gondozás terén, az elszigetelten vagy korlátozva élő testvéreinkkel való kapcsolattartásban, a keresztyén értékek terjesztésében, de akár a közös gyülekezeti programok szervezésében, vagy a sokakat megmozgató, földrajzi távolságoktól független gyors segítségnyújtásban is.

Fontos, hogy felelős internet-használókként megtanítsuk a ránk bízottaknak, hogy az élet más területéhez hasonlóan hogyan hozhatnak, ha kell, önmagukat korlátozva, de erkölcsileg megalapozott döntéseket a hálón, és hogy miként használják felelősen az internetet a saját személyiségük kiegyensúlyozott fejlesztésében és védelmében, és főleg jó célok érdekében.

Kolos Emőke

Gimnazistáink tanulják a számítógép és az internet használatát

***"De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm,
békeesség, béketűrés, szivesség, jóság,
hűség, szelídség, mértékletesség"***

(Gal. 5, 22)

A kiadványunkban megjelenő cikkek, írások nem feltétlenül fedik mindenben a szerkesztőség véleményét, hanem elsősorban azok szerzőinek gondolatait tükrözik.

"Orando et laborando"

Beszélgetés Tímár Pál nyugalmazott lelkipásztorral

- Amikor legutóbb ünnepi írást kértem öntől lapunk címdoldalára, azt felelte, alighanem ez lesz az utolsó. Miért gondolta így?

- Nyolcvanegyedik évemben ideje visszavonulni, átadni helyemet a fiataloknak. Prédikálni se nagyon szoktam már. Legutóbb húsvétkor tartottam istentiszteletet a pilisszentlászlói kápolnában. Másnap már nem tudtam elmenni a Skanzenbe, ahol Ulla lányom prédikált, én meg az úrvacsoraoasztásban segítettem volna. Hiába, gyengülök... De mindig van mit csinálnom itthon is, hiszen körülvesz egy nagy család, amelyben mindig nagy a mozgás. Segíték a gyerekeknek, és unokáknak, már amiben még tudok. Változatlanul nagyon szeretek olvasni, rendszeresen böngészem az internetet is. Mivel nagyon kedvelem a komoly zenét, igyekszem minél többet hallgatni.

- Hány családtaggal élnek itt együtt irigylésre méltó közelségben?

- Mi magunk Gyula vőnk és legidősebb lányunk, Ulláék házában élünk három unokánkkal. Közvetlen szomszédunk dr. Bartha Zsolt vőnk, középső lányunkkal, Judittal és négy fiukkal. Néhány méterrel odébb Eszter lányunk, Misi vőnk és kislányuk. Nálunk laknak Németországban élő fiamék gyermekei, itt végzik főiskolai tanulmányaikat. Másik fiunk, András Szentendrén él feleségével, Évivel és hat gyermekével, így szerencsére ők is nagyon közel vannak hozzánk. A nagycsalád ad értelmet életünknek, az öregkornak, mert nekik köszönhetően is érezzük, hogy szükség van ránk. Őt gyermekünk társaikkal és unokáinkkal együtt 28 főt jelent, ennyiből áll a "szűk" család. A 28 születésnap megünneplését persze megpróbáljuk összevonni, de fontosnak érzem, hogy az ünnepelt mindig kapjon tőlem egy hozzá illő bibliai idézetet - útmutatásként, egy gondosan kiválasztott ígét. Feleségem pedig süt-főz ünnepeken és hétköznapokon egyaránt, hiszen mindig akad rá "vevő".

- Kíváncsi lennék, vajon hány család büszkélkedhet annyi lelkéssel, mint az önöké.

- Bizony, gyermekeim közül hárman is elvégezték a teológiát, és hosszú lenne a rokon-lelkészek sora...

- Nézzük életútját, ahogyan ön vall róla:

- Debrecenben születtem 1930. június 18-án, szegény sorsú szülők első gyermekeként. Még három fiútestvérem született a következő években. Sajnos a világháború hamar beleszólt családunk életébe, mint akkoriban oly sok család sorsába. 12 éves voltam, mikor édesapánkat többszöri behívás és távollét után nem láttam többé: a keleti fronton áldozatul esett a nagy világegésben. Édesanyánk egyedül maradt minden támasz nélkül négy fiával. Sok fáradtságos munkával, áldozatvállalással nevelt fel bennünket. Megszoktam korán, hogy segítsek kereső nélkül maradt családunknak, és főleg a nyári vakációk idején vállaltam különböző munkákat megélhetésünkért. Fejlődésemre meghatározó jelentősége volt annak, hogy Debrecenben élhettem, - két év kivételével - 24 éves koromig. Körülvett a város református keresztyén lelkisége, szellemisége, mely kezdettől fogva hatással volt rám. Az Eötvös utcai református

óvoda után, az ottani református elemi iskolába kerültem, ahol kitűnő tanítók közölték velünk az ismereteket és neveltek bennünket. Majd a híres Debreceni Református Kollégiumba kerültem. Nagy öröm és élmény volt számomra kisdíáként belépni a

Kollégium kapuján 1941-ben. A falakról régi híres diákok és tanárok emléktáblái néztek rám, a belső homlokzaton pedig a felirat: "Orando et laborando" híven kifejezte az iskola református keresztyén lelkiségét, és ösztönző hatással volt további fejlődésemmre. Még az elemi iskolában kapcsolatba kerültem a Keresztyén Ifjúsági Egyesülettel (KIE), és annak cserkészcsapa-táborban kiscserkész lettem. Szép emlékezetes táborozásokon vehettem részt. A templomba járást egyre jobban megkedveltem, különösen az orgona-zene, az éneklés jelentettek rám nagy vonzóerőt. A háborús évek után kibontakozó egyházi lelki ébredési mozgalom (evangelizációk, konferenciák) engem is megérintett, és megérlette bennem a tudatos hitbeli döntést Jézus Krisztus és az ő ügye mellett. Ettől kezdve mindennapos olvasmányom és lelki táplálékom lett mind a mai napig a Biblia.

- Debrecen után Sárospatak következett: egyik református fellegvár a másik után. Teológiai tanulmányait a Sárospataki Református Teológiai Akadémián kezdte el, majd két év múlva, miután az állam bezáratta a Pataki Iskolát, újra visszakerült Debrecenbe és ott fejezte be tanulmányait. Hogyan alakult lelkészként élete?

- Szolgálatomat a nagykállói gyülekezetben kezdtem el 1954 augusztusában. Két év múlva házasságot kötöttem Szabó Gabriellával, akivel a Teológián ismerkedtem meg. 1957 tavaszán áttelepültünk a Tiszáninneri Egyházkerületbe, a Borsodi Egyházmegyébe, a Miskolc-Diósgyőr-vasgyári gyülekezetbe, ahol szintén három évig szolgáltam, részben az esperesi hivatalban is. Ebben az időben született két gyermekünk: Gabriella-Ulla (1957) és Pál (1959). 1960 márciusában egy kis gyülekezetbe, Felsőkelecsénybe kerültem önálló lelkészi szolgálatra. A kicsiny gyülekezetben a megélhetés gondjai nagy terhet jelentettek, miután családunk tovább szaporodott. 1961-ben született András, 1964-ben Judit, és végül 1973-ban Eszter. Öt gyermeket nevelő családunk gondjai akkor kezdtek egy kicsit enyhülni, amikor holland lelkész testvéreink segítettek rajtunk, majd lelkész hiány miatt a Ragály, Trizs, Imola gyülekezeteiben is szolgálatot kaptunk.

Tizenkilenc évi felsőkelecsényi szolgálat után 1978 elején lelkipásztorává választott az egervölgyi egyházmegyéhez tartozó Átány község gyülekezete. Feleségem a szomszédos Heves gyülekezetében kapott önálló lelkészi szolgálatot sok szórványgyülekezettel. Itt a lényegesen nagyobb gyülekezetben és szolgálati területen aztán a munkánk is megszorodott, és jobb lakás- és anyagi körülmények közé kerültünk. Az egyházmegyében több mint 20 esztendőn át (részben nyugalomba menetelem után is) betöltöttem a pénztárosi tisztséget. Voltam tanácsbíró, egyházkerületi képviselő és kerületi számvizsgáló bizottsági tag is.

Közel húsz esztendei átányi szolgálat után 1997 júliusában mentem nyugalomba. Pilisszentlászlóra költöztünk, hogy gyermekeink és unokáink közelében éljük hátralevő időnket. Pilisszentlászló - katolikus többségű falu - a szentendrei gyülekezet szórványja, ahová egyre több protestáns költözik be. A közel 100 főnyi kis szórvány gyülekezet részére egy kis templom (imaház) létesítése áll most előttünk feladatként, melyért (alapítvánnyal) megtettük a kezdő lépéseket.

- Hogyan merült fel a templomépítés gondolata?

- Először vőmék, Bartha Zsolték tartottak bibliaórákat lakásukban, összegyűjtötték az itteni és környékbeli érdeklődőket. A népszámláláskor derült ki, hogy vagyunk vagy hetvenen, azóta még többen is Körükben merült fel egy idő után, hogy jó lenne számunkra egy gyülekezeti hely, netán egy templom, ahol a falubeli protestánsok összejöhetnének. Meghallva óhajunkat, a nagyon nyitott szívű, ökumenikus lelkületű plébános 2003-ban rendelkezésünkre bocsátotta a kápolnát, s ez időtől kezdve minden hónap utolsó vasárnapján istentiszteletet tartunk fél 12-kor 30-40 főnek. Persze felmerült a saját templom igénye, amelyről folyamatosan álmodunk. Alapítványt létesítettünk és gyűjtjük is erre a célra az adományokat.